

gaar Bedragerier efter en større Maalestok med disse Øste; men om saa var, ser Udvalgets Flertal ikke rettere, end at saa skulle Bestemmelser i den Retning ikke ind paa denne Lov; de havde da deres naturlige Plads paa en Lov, som forhandles her i Thinget, nemlig om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler. Stulde man gaa ind paa her at optage Bestemmelsen om Detailhandlen med disse Margarineoste, ser jeg egentlig ikke, hvor Grændsen skulde sættes for, hvad der i den Henseende kunde inddrages under Loven. Man blander Margarine i saa mange Ting, Brød, Pølse o. s. v.; saa det kunde føre til, at man ogsaa skulde have Bestemmelse om Forhandling af Margarinebrød, Margarinepølse og lignende ind paa Margarineoven; nei, er der Grund til at vedtage Bestemmelser om Forhandlingen af slige Varer, saa have saadanne Bestemmelser deres naturlige Plads paa Loven om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler. Angaaende de Bestemmelser, som vedrøre Udførslen af Margarineoste, er Forholdet derimod noget Andet. Disse Bestemmelser ere ikke uden Forbindelse med hele Margarine-spørgsmaalet. Vi have Interesse af at opretholde Tilliden i Udblandet til vore Varers Egthed, og det maa erkjendes, at Bestemmelserne om Mærkningen af Margarineostene ikke ere uden Betydning i saa Henseende. Endringsforslaget under Nr. 17 til § 11, der jo lyder saaledes: „I de Lokaler, hvor der tilvirkes Smør til Salg, nedpattes sammentjæbt Smør eller samles Smør til Udførsel, maa der ikke forefindes Margarine eller Oleomargarin“, er en noget mildere Bestemmelse end den, der findes i den gamle Lovs § 2 i det Forhold, hvor det er forbudt den, der tilvirker Smør, at fabricere Margarine. Et Flertallet er gaaet til at foreslaa dette mildere noget, foreslaa Forbudet indskrænket til kun at gjælde saaledes, at i de Lokaler, hvor der tilvirkes eller nedpattes Smør, maa der ikke forefindes Margarine o. s. v., det hænger sammen med, at der i Lovforslaget foreslaas en Udvidelse af denne Bestemmelse, man kan gjerne sige en bethdelig Udvidelse, nemlig at udvide den til, at det ikke blot skal være et Forbud mod, at den, der tilvirker Smør, fabricerer Margarine, men ogsaa forbyder, at han maa forhandle Margarine eller Margarineost eller fabricere Margarineost og det finder Flertallet er at gaa videre i den Henseende; end ønskeligt er, uden at naae nogen Garanti derved mod Forfalskninger af Smørret. Under Nr. 20 har den høitærede Indretningsminister stillet et Endringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, som gaar ud paa, at „Margarine og

Margarineost henregnes fremtidig til de Varer, som det er tilladt Høkere paa Landet at falsholde“. Derjom man nu gik ind paa § 11, som den er foreslaaet affattet i Lovforslaget, saa vilde denne Bestemmelse blive meget væsentlig indskrænket, thi saa vilde alle de Høkere paa Landet, som tilvirke Smør, alligevel være affaarne fra at forhandle Margarine og Margarineost, og da der som sagt ikke er nogen væsentlig Garanti mod Forfalskning deri, at samme Mand ikke maa besfatte sig med de to forskjellige Produktioner, men Garantier ene kan søges i, at de forskellige Stoffer ikke maa komme i samme Lokale, saa har Flertallet ud fra den Betragtning, tilladt sig at stille Endringsforslag Nr. 17. Endringsforslaget Nr. 18 af et Mindretal skal jeg ikke omtale. Under Nr. 19 er der af Udvalget stillet et Endringsforslag til § 12, som gaar ud paa at fasslaa den Opfattelse, der ogsaa har været gjort gjældende efter den gamle Lov, at Forbrugsforeninger, der ikke have Handelsberettigelse, ikke falde ind under Lovens Bestemmelser for Forhandlere af Margarine o. s. v. Errede Medlemmer kunde maa ske synes, at saaledes som Begyndelsen af Paragrafen bliver affattet, derjom Endringsforslaget vedtages, kunde man lige saa godt helt stryge den, thi der kommer da til at staa, at „Forbrugsforeninger ere, forsaavidt de have Handelsberettigelse, undergivne“ o. s. v., og det er selvfølgelig, at de Forbrugsforeninger, der have Handelsberettigelse, ere undergivne denne Lovs Bestemmelse; men da Udvalget har faaet oplyst, at Politimestre hist og her i Landet have forstaaet den gamle Lovs Bestemmelser urigtigt i dette Punkt, finder man det dog bedst, at der bliver staaende i Loven, at Forbrugsforeningerne kun, naar de have Handelsberettigelse, ere undergivne Lovens Bestemmelser, saa kan der ikke opstaa Tvivl noget Sted. Endringsforslaget under Nr. 20 af Indretningsministeren har jeg allerede omtalt i Forbindelse med Nr. 17. Udvalget kan kun billige dette. I Næringsloven af 30te December 1857 er der givet Høkere paa Landet Ret til at handle med Landbrugsprodukter sammen med de i Loven nævnte Varer; Margarine var dengang ikke kjendt og som en Følge deraf ikke nævnt; og det hører ikke ind under Landbrugsprodukter. Der er ikke Spor af Grund til at affære Høkerne paa Landet fra at handle med denne Vare, og vi finde det derfor rigtig, at den erede Minister foreslaar at give dem denne Ret. Endringsforslag Nr. 22 gaar ud paa at fritage Meierierne fra den Forpligtelse at have Margarineoven ophængt i Lokalet.